

Vizier

In het Vizier

Dit nummer van Vizier verschijnt op een symbolisch moment. De gemeenteraadsverkiezingen liggen nog niet zo lang achter ons - in de meeste gemeenten is inmiddels een vers college van burgemeester en wethouders aangetreden. En nu trekken de (vervroegde) landelijke verkiezingen alle aandacht naar zich toe. De provincie dreigt weer eens onder te sneeuwen tussen het 'geweld' van de lokale en de nationale politiek. Ten onrechte. In deze Vizier opnieuw een scala aan onderwerpen waarmee de inwoners van Zuid-Holland vaak heel direct te maken hebben. Van jeugdzorg tot woningbouw en van monumentenzorg tot landbouw. De provincie speelt in veel gevallen een sleutelrol, zo blijkt. Maar daarbij is de provincie wel afhankelijk van de gemeenten (waar het beleid in veel gevallen concreet wordt uitgevoerd) en van de Rijksoverheid (die met stevige bezuinigingsvoorstellen op de proppen komt én wellicht overgaat tot herindeling van de provincies). Kortom, de provincie heeft het niet gemakkelijk. Maar dat is geen reden om bij de pakken neer te zitten. Integendeel. De fractie ChristenUnie-SGP is graag bereid ook in moeilijke tijden op een positieve manier het belang van de mooie provincie Zuid-Holland te dienen. Gedeputeerde Evertse verwoordt het zo: "Durf je ook moeilijke boodschappen aankondigen en communiceren? Daar moet je niet zonder nadenken "ja" op zeggen, maar als je van de noodzaak overtuigd bent, is het ook een uitdaging." In het belang van ons allemaal. Veel leesplezier. En vergeet niet te stemmen op 9 juni.

Rudy Ligtenberg, eindredacteur

Provincie en jeugdzorg: einde verhaal?

Het lijkt erop dat de jeugdzorg over enige tijd geen taak van de provincie meer is. De gemeenten zouden deze taak dan moeten overnemen.

In de afgelopen jaren zijn er veel problemen in de jeugdzorg geweest. Explosief stijgende vraag naar zorg leidde tot lange wachtlijsten. Enkele ernstige gebeurtenissen zorgden voor veel negatieve media-aandacht. Onder leiding van de provincies is hard aan oplossingen gewerkt. Het instellen van een Ministerie voor Jeugd en Gezin was een onontbeerlijke stap. De waardering hiervoor is echter schaars. Echter: waar zouden we met de jeugdzorg zijn wanneer André Rouvoet zich niet voor de volle 100 procent hiervoor had ingezet? Dan waren we zeker niet op het kwalitatieve niveau gekomen waarop we nu zijn. Allereen wordt de roep gehoord de regie over de jeugdzorg bij de gemeenten te leggen. Zij zouden veel dichterbij de burger staan. Dat mag waar zijn, maar grote gemeenten die nu de regie over hun eigen jeugdzorg voeren, doen het niet beter dan de provincies. Integendeel! Toch heeft onze minister aangegeven dat de jeugdzorg richting gemeenten gaat. Hij zal aan dat proces niet zelf leiding geven, aangezien hij zich in een komende periode voor de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie gaat inzetten.

Fijn voor de partij, jammer voor de jeugdzorg. Niettemin is wel een richting aangegeven. Kleine gemeenten, waarvoor de jeugdzorgtaak te groot is, moeten samenwerken. En complexe zorg blijft onder de verantwoordelijkheid van de Bureaus Jeugdzorg vallen. Dit zou een forse besparing moeten opleveren. Er is sprake van een grote problematiek. Stoornissen als PDD-NOS en dergelijke zijn van alle tijden, maar in een stabiele en overzichtelijke omgeving geeft zo'n stoornis minder problemen dan in de huidige onrustige maatschappij. Over de samenwerking tussen gemeenten zijn helaas niet heel veel succesverhalen te vertellen. Democratische legitimering is daarbij sowieso een probleem. Dat ligt bij provincies anders. En als zij het nou zo slecht gedaan hadden...

Willy de Zoete, Statenlid

**Woensdag 9 juni
Tweede Kamer-
verkiezingen
ChristenUnie en SGP
rekenen op u**

Bestuurskracht Zuid-Holland is in orde

De provincie verlangt van gemeenten dat zij regelmatig hun bestuurskracht laten onderzoeken. Dat leverde in het verleden regelmatig weerstand op omdat gemeenten dit als een verbod beschouwden van een discussie over gemeentelijke herindeling. Gelukkig is deze scepsis nagenoeg verdwenen; het wordt meer en meer vanzelfsprekend dat er periodiek onderzoek wordt uitgevoerd naar de vraag hoe het staat met de uitvoering van de gemeentelijke taken. Als de provincie wil dat gemeenten onderzoek laten doen, is het logisch dat zij dit ook voor zichzelf van toepassing verklaart.

Provinciale Staten vroegen via een motie aan Gedeputeerde Staten om een bestuurskrachtonderzoek voor de provincie te laten doen. Omdat zo'n onderzoek ook gaat over de verhouding met andere provincies, is er begin 2010 een gezamenlijk rapport opgesteld voor de vier Randstadprovincies. Het onderzoek werd verricht door een gezaghebbende en onafhankelijke visitatiecommissie.

Provinciale Staten bespraken het onderzoeksrapport op 31 maart. Voor de fractie ChristenUnie-SGP was de uitkomst niet buitengewoon verrassend: de provincie Zuid-Holland zit op het goede spoor en voert de wettelijke taken naar behoren uit. Dat komt vooral omdat de provincie aan het begin van deze Statenperiode een aantal scherpe keuzes heeft gemaakt. De afspraken uit het coalitieakkoord moeten leiden tot een stevig middenbestuur, dat zich concentreert op een aantal kerntaken die vooral ruimtelijke ordening en mobiliteit betreffen. Andere taken worden zorgvuldig afgebouwd en aan anderen overgelaten.

Volgens de visitatiecommissie moet de provincie wel haar regierol wat steviger oppakken en in een enkel geval ook gebruik maken van de (wettelijke) doorzettingsmacht. Daarnaast beveelt de commissie aan dat de bijzondere verhouding met de twee zogenaamde "WGR-plus"gebieden, namelijk de Stadsregio Rotterdam en het Stadsgewest Haaglanden, wordt herijkt. Het zijn duidelijke aanbevelingen, al is de laatstgenoemde niet eenvoudig, zolang deze gebieden een eigen wettelijk kader kennen. Hopelijk biedt een aanstaand landelijk coalitieakkoord daarvoor aanknopingspunten.

De commissie vond de kaderstellende rol van Provinciale Staten enigszins onder de maat. De fractie ChristenUnie-SGP heeft voorgesteld hier meer inhoud aan te geven door een aantal onderwerpen te selecteren. Aan het begin van het beleidsproces kunnen de Provinciale Staten dan uitgangspunten formuleren of randvoorwaarden aan Gedeputeerde Staten meegeven. Andere fracties hadden overeenkomstige wensen, zodat we daar nu concreet mee aan het werk gaan.

Servaas Stoop, fractievoorzitter

Woningbouw Zuid-Holland

De bevolking krimpt. Moeten we in het huidige tempo doorgaan met bouwen? Welke soort woningen moeten we vooral bouwen? Wat is de provinciale rol hierbij? Zo maar enkele vragen die speelden bij de bespreking van de startnotitie Beleidsvisie Wonen in de commissie Ruimte en Wonen.

Voorlopig schijnt het met de krimp van de bevolking in Zuid-Holland nog wel mee te vallen. In 2008 werden er in Zuid-Holland nog zo'n 1000 nieuwe woningen meer opgeleverd dan in 2007. In Nederland als geheel werden zo'n 2 procent minder woningen gebouwd. Met name in Drenthe, Limburg, Noord-Holland en Overijssel bleef de bouw van nieuwe woningen achter. Vijf van de sterkste groeigemeenten zijn in Zuid-Holland te vinden: Albrandswaard (+4,8%), Pijnacker-Nootdorp (+4,3%), Hendrik-Ido-Ambacht (+3,8%), Lansingerland (+3%) en Oost-Flakkee (+2,8%).

Overigens was de 'groei' van Oost-Flakkee niet te danken aan woningbouw maar aan de legalisering van een vakantiepark...

Toch krijgt ook Zuid-Holland te maken met het fenomeen bevolkingsdaling. Weliswaar niet direct, maar wel op termijn. Op welke termijn is nog onduidelijk. De Rijksoverheid verwacht dat er nog tot 2030 groei zal zijn. Geografen zeggen dat, als de huidige trend van immigratie en emigratie doorzet, de bevolkingsgroei al stopt tussen 2010 en 2015. In zo'n dertig gemeenten (denk aan plaatsen op Goeree Overflakkee, in de Hoeksche Waard en in het Groene Hart) is nu al sprake van bevolkingsdaling. Het is belangrijk

dat gemeenten zich er van bewust zijn dat dit fenomeen zich voordoet.

Nu moet de bestuurlijke aanpak niet gericht zijn op het tegengaan van krimp. Dat zou vechten tegen windmolens zijn en dat leidt alleen maar tot ongezonde concurrentie tussen gemeenten en regio's. Nee, de gevolgen van de krimp moeten worden aangepakt.

De provincie kan helpen de ogen van gemeenten te openen voor die rol. Het probleem leeft nog niet bij alle bestuurders. Veel gemeenten zien woningbouw nog steeds als een winstgevendende zaak en daarom aantrekkelijk in een tijd van economische neergang. De provincie kan aandacht vragen voor het instellen van een monitor op de woningbouw, voor een verantwoorde planning van bedrijventerreinen, enz. Het cruciale woord voor de provincie is "regisseren", waarbij het maken van bestuurlijke afspraken met gemeenten van groot belang is. De rol van de provincie is dus geen eenvoudige.

Sommigen pleiten ervoor dat de overheid zich terugtrekt als het gaat om woningbouw en de markt zijn werk te laten doen. Maar of dat de goede oplossing is?

Het zal dus aankomen op goede verhoudingen van de provincie met gemeenten en regio's om nu en in de toekomst verantwoord te kunnen bouwen.

Andries van Dijk, Statenlid

Verouderd Keringhuis krijgt toch onze steun

De provincie Zuid-Holland stelt geld beschikbaar voor verbetering van de expositie in het Keringhuis bij de Maeslantkering in Hoek van Holland. Dat was de uitkomst van een stemming in Provinciale Staten van Zuid-Holland op 31 maart. De tentoonstellingsruimte moet daarmee een eigentijdse vormgeving krijgen. Voor de fractie ChristenUnie-SGP was het voorstel aanleiding voor een belangrijke kanttekening.

Fractielid Jantien Fröling verwoordde het standpunt van de fractie: "Het Keringhuis is van grote waarde voor de kennis van de Deltawerken. We onderkennen dat de vormgeving van de tentoonstelling erg verouderd is en onderschrijven het belang van vernieuwing, maar we vinden dit in de huidige vorm geen provinciale taak. De Deltawerken waren en zijn een Rijksverantwoordelijkheid. De bekostiging zou dan ook volledig voor rekening van Rijkswaterstaat, als exploitant van het Keringhuis, moeten komen."

Toch heeft de fractie ChristenUnie-SGP niet tegen het voorstel voor een eenmalige bijdrage van 100.000 euro gestemd. Reden hiervoor was de toezegging van gedeputeerde Dwarshuis om er bij Rijkswaterstaat op aan te dringen meer inkomsten uit de exploitatie te halen.

"We verbazen ons dat voor een bezoek aan deze tentoonstelling geen entree betaald hoeft te worden. Bovendien zijn er enkele vergaderzalen die commercieel verhuurd kunnen worden. Dat stelt het Keringhuis in staat in haar eigen kosten te voorzien, waardoor straks de jaarlijkse subsidie beëindigd kan worden", aldus Jantien Fröling. Verder deed gedeputeerde Dwarshuis de toezegging dat deze subsidie er toe zal leiden dat er meer provinciale watervraagstukken aan de tentoonstelling worden toegevoegd.

Het Keringhuis zal daarmee een tentoonstelling worden van landelijke én provinciale onderwerpen met betrekking tot het waterbeheer.

Jantien Fröling, Statenlid

Alle ogen gericht op de landbouw

De gemiddelde burger staat niet zo vaak stil bij de landbouw. Of het moet zijn wanneer hij ergens over de uitgestrekte akkers kijkt. In de politiek komt landbouw vaak in beeld als gevolg van andere ontwikkelingen, zoals woningbouw, aanleg van bedrijfsterreinen en wegeaanleg. Maar ook bij natuurbeheer. Is het verwonderlijk dat agrariërs hun broodwinning bedreigd zien?

Als provincie zijn we tot de conclusie gekomen dat het hoog tijd is om de visie op landbouw uit de jaren negentig te herzien. Onlangs is de Agenda Landbouw van start gegaan. Daarmee beogen we niet alleen mooie woorden op papier te zetten, maar er ook activiteiten aan te verbinden. Grote vraag is: Wat is nodig om de landbouw economisch rendabel te houden? Want dat de landbouw dat verdient, daarover bestaat geen twijfel. Overigens, als ik het in dit artikel heb over de landbouw, dan heb ik het over de grondgebonden landbouw inclusief de veeteelt (geen bollenteelt, boomkwekerijen of glastuinbouw).

Die landbouw zorgt voor het voedsel van mens en dier en draagt bovendien zorg voor het landschap. Daarbij is het een in economisch opzicht belangrijke sector.

De provincie is niet het orgaan dat landbouwbeleid maakt. Wel heeft de provincie onder meer via de ruimtelijke ordening invloed op de landbouw en op het landbouwbeleid. In de "Agenda Landbouw" wordt de landbouw centraal gesteld. De tijd dat we dachten dat de samenleving maakbaar was, ligt achter ons. Het centraal stellen van de landbouw vereist dat je kijkt naar de omstandigheden waarbinnen de landbouw zich moet ontwikkelen. Ik noem er drie: de daling van de bodem in het veenweidegebied, de druk van het stedelijk gebied en de toenemende verzilting.

Op 21 april werd in Zegveld, net boven Woerden, een conferentie gehouden waarbij aan de hand van deze drie omstandigheden nagedacht werd over de kansen voor en de bedreigingen van de

landbouw. Centraal daarbij stond de vraag: Wat kan de provincie doen om zo optimaal mogelijke voorwaarden te creëren voor het voortbestaan van een gezonde landbouwsector?

Dé agenda is er nog niet, maar een paar onderwerpen ervoor zijn al wel genoemd. Ik noem ze:

1. Boerenbedrijven moeten niet alleen 'aan de deur' verkopen. Het is van belang dat zij de producten van het platteland in de stad brengen: bij een verkooppunt in de stad waar agrariërs hun producten kunnen verkopen. Daarmee worden de afzetmogelijkheden voor de agrariërs vergroot, verbetert de bereikbaarheid van de producten voor de stedeling en verstevigt de binding tussen stad en land.
2. Benoem de doelstellingen voor het veenweidegebied, kijk naar de gebiedsspecifieke eigenschappen en zoek naar draagvlak om de doelen samen te realiseren.
3. Creëer voldoende ruimte voor landbouw in de Provinciale Structuurvisie en geef daarmee de sector de ruimte om in te spelen op veranderende omstandigheden en om de bedrijfsvoering daarop aan te passen.

De landbouw is een sterke sector, die zich kenmerkt door draagkracht, flexibiliteit en innovatie. Europa zet voor wat betreft haar steunverlening steeds meer in op innovatie en concurrentiekracht. Dat de sector innoverend is hebben we kunnen zien en horen in het Praktijkcentrum in Zegveld. Ik was onder de indruk van de ontwikkelingen met betrekking tot eendenkroos, van de vrijloopstallen, van de blaarkop als ideale koe voor het veenweidegebied, van rivierklei gemend met rietmaaisel, en van houtsnippers om urine te binden als methode om ammoniakuitstoot tegen te gaan. Ga er gerust eens een kijkje nemen (Oude Meije 18 in Zegveld)!

Een sector die zich op deze wijze profileert, oog heeft voor nieuwe ontwikkelingen in combinatie met een concrete "Agenda voor de Landbouw", waaraan provincie en sector gezamenlijk gaan werken, gaat het zeker redden. Ook bij veranderende omstandigheden.

Jantien Fröling, Statenlid

Oproep

Visie op de toekomst van Zuid-Holland

Zuid-Holland werkt op dit moment aan een visie op Zuid-Holland voor de komende jaren, de zogeheten Provinciale Structuurvisie.

Gelijktijdig met de Provinciale Structuurvisie is een Verordening Ruimte opgesteld, waarin zaken staan die van provinciaal belang zijn en om die reden ook in de gemeentelijke bestemmingsplannen opgenomen moeten worden.

Op de Concept Provinciale Structuurvisie en Verordening Ruimte hebben in de afgelopen maanden de 9 regio's, 60 gemeenten, diverse maatschappelijke organisaties en bijna 400 particulieren gereageerd. Al die reacties zijn bekeken en voorzien van een antwoord.

Nu zijn Provinciale Staten aan zet. Als u dit leest heeft de Statencommissie al een hoorzitting gehouden. Daarin is gelegenheid geweest om de inspraakreacties toe te lichten aan de leden van de commissie. Ook zijn de eerste commissievergaderingen over de Provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte achter de rug. De Visie wordt echter pas eind juni vastgesteld in een vergadering van Provinciale Staten. Dus er is nog net ruimte voor de inbreng van uw visie of reactie. Ik sta daarvoor open!

Namens de fractie ChristenUnie/SGP heb ik tot nu toe onder meer naar voren gebracht dat voor ons de open, groene ruimtes in onze druk bevolkte en verstedelijkte provincie van groot belang zijn. En dus moeten we zeer terughoudend zijn met verdere verstedelijking. Uiteraard moet er wel voldoende ruimte zijn voor een goede leefkwaliteit in de steden. En -meer bestuurlijk- de Verordening Ruimte moet niet zó veel regels aan gemeenten voorschrijven bovenop de regels die nog vanuit het Rijk zullen komen (voortkomend uit de Nieuwe wet op de Ruimtelijke Ordening), dat er geen beleidsvrijheid voor gemeenten overblijft. Maar regels die beschermend werken (bijvoorbeeld voor landgoederen) verdienen wel onze steun.

Wilt u nog reageren? Blijvend benieuwd: ch.schaapman@statenzh.nl.

Chris Schaapman, Statenlid

**Tweede Kamerverkiezingen
Kies woensdag 9 juni
voor uw partij**

**ChristenUnie en SGP
rekenen op u**

Het Hof, de basis van Nederland

Dordrecht, de oudste stad van Holland, was indertijd de belangrijkste stad van Holland. Hier werd geschiedenis geschreven op het gebied van religie (Dordtse Synode 1618-1619). Ook begon in Dordrecht in feite de zelfstandige Nederlandse staat, in het nog bestaande Hof, een voormalig Augustijnenklooster (gebouwd eind 13e eeuw, zie foto). Na de Beeldenstorm kwam het complex in handen van de stad. Later veranderde de naam in 't Hof.

Nadat de watergeuzen Den Briel innamen, deed Dordrecht mee met de opstand tegen koning Filips II. Als eerste stemhebbende stad van Holland schreef Dordrecht een geheime Statenvergadering uit. Dit was een revolutionaire daad. Op 19 juli 1572 kwamen afgezanten van twaalf opstandige steden van Holland bijeen in het Hof (Statenzaal), samen met een vertegenwoordiger van de Geuzen en Marnix van Sint-Aldegonde, vriend van Willem van Oranje. Ze besloten op deze "eerste Vrije Statenvergadering" de Prins van Oranje financieel te steunen in de strijd tegen Filips II. Tijdens deze vergadering werd de opstand tegen Spanje gecoördineerd en de Prins werd gekozen tot stadhouder. Op 4 juni 1575 werd in het Hof door de Staten van Holland en Zeeland een grondwet vastgelegd, de Unie van Dordrecht. Dit is de basis van de Republiek der Verenigde Nederlanden. Op de achtergrond speelden de onderhandelingen tussen Willem van Oranje en Requesens, de opvolger van Alva. Om hierin sterk te staan vroeg de Prins om "volkoomen magt ende autoriteit" van Holland en Zeeland. Daarom stelden in Dordrecht de provincies Holland en Zeeland zich "onder den Gouvernemente ende gehoorsaemheijdt" van de Prins. In 1579 besloten de overige noordelijke Nederlanden Holland en Zeeland te steunen (de Unie van Utrecht). De basis van De Nederlanden was gelegd. In het Hof in Dordrecht.

Arjen Hoogerduijn, Dordrecht

Het Hof. Boven de pilaren bevindt zich de vroegere Statenzaal.

Miljarden

Het zal u niet ontgaan zijn dat de Rijksoverheid voor een enorme bezuinigingsoperatie staat. Voor de komende vier jaar wordt gesproken over bedragen van 16 tot 30 miljard, afhankelijk van de politieke partij die je spreekt.

Negentien ambtelijke werkgroepen hebben zich op dit probleem gestort en gekeken op welke zaken kan worden bezuinigd. Begin april zijn de oranje gekleurde rapporten met voorstellen op de overheidsburelen neergedwarreld. Schrik, verontwaardiging, gelatenheid en wat er nog meer aan geestesgesteldheden mag zijn, waren het gevolg. De meeste tongen zijn losgemaakt door de voorstellen over de aftrek van de hypotheekrente, want die treffen heel veel mensen direct in hun portemonnee. Ook is met spanning uitgekeken naar het rapport van de commissie Kalden, dat gaat over het functioneren van het binnenlands bestuur. Er staan een paar varianten in. Het meest extreme voorstel is de opheffing van de provincies en de vorming van 30 tot 40 gemeenten in heel Nederland. Een iets minder ingrijpend model is het samenvoegen van provincies, zodat er 5 tot 8 overblijven. Dat voorstel gaat gepaard met een fikse gemeentelijke herindeling, waarbij er nog plek is voor zo'n 150 gemeenten. Heel interessant is daarbij dat één van die overblijvende provincies ongeveer Zuid-Holland zou kunnen zijn, waarbij het hele Groene Hart bij 'ons' gaat horen. Ook de waterschappen wankelen. Weg er mee, of opschalen tot een stuk of vijf voor heel Nederland, zo wordt geopperd. Dat alles vormt een handvat om tot die miljarden aan bezuinigingen te kunnen komen.

Een miljard, duizend miljoen. Ik vind het al moeilijk me een miljoen euromunten op een hoop voor te stellen, laat staan duizend miljoen en dan nog eens zestien of zelfs dertig keer zoveel!

Je krijgt een wat beter inzicht als je kijkt wat je daar ongeveer voor kunt kopen. Voor één miljard kun je kopen: 4.000 rijtjeswoningen, of één jaar 20.000 ambtenaren, of 8 tot 9 JSF straaljagers, of 400.000.000 hamburgers... Maar alle gekheid op een stokje, iedereen in de politiek weet dat we voor een grote opgave staan. Tenminste, als we willen dat het huishoudboekje van het Rijk op orde komt en we de moeilijkheden niet naar de toekomst willen schuiven. Als je bezuinigt moet je vaak dingen opgeven die je lief zijn. Dat doet pijn. Dat zal ook in de provinciale politiek een punt worden. Met name in de periode 2011-2015 zal het er op aan komen en zal er veel worden gevraagd van de nieuwe Statenleden en Gedeputeerden. Wellicht nog in de loop van 2010 (als er tenminste een beetje snel een nieuwe regering komt die duidelijkheid geeft) moeten we daarvoor al voorbereidingen treffen.

In onze maatschappij zijn we er niet aan gewend dat het eens een poosje echt minder gaat. Het zal er op aankomen om bestuurlijk en politiek een rechte rug te houden. Dat vereist ook eerlijkheid richting de burgers. Die eerlijkheid en het volgen van een vaste koers, horen bij de ChristenUnie en SGP; en mocht het daaraan op punten nog schorten, dan moeten we het maar snel leren. Het verleden heeft geleerd dat het ook punten zijn die een flinke groep kiezers aanspreken. Het zou daarom ook een criterium kunnen zijn bij het opstellen van de nieuwe verkiezingsprogramma's en bij het samenstellen van de kandidatenlijsten. Durf je ook moeilijke boodschappen aankondigen en communiceren? Daar moet je niet zonder nadenken "ja" op zeggen, maar als je van de noodzaak overtuigd bent, is het ook een uitdaging.

Joop Evertse, Gedeputeerde

Uitgave

ChristenUnie-SGP Statenfractie en de provinciale verenigingen van de ChristenUnie en de SGP in Zuid-Holland

Verschijnt 3 à 4 keer per jaar in een oplage van 7900 exemplaren

Redactie

Andries van Dijk, Rudy Ligtenberg, Gertrude de Wildt en Wim de Roos

Contactadres fractie:

fractie@zuidholland.christenunie-sgp.nl

Informatie of reageren

ChristenUnie-SGP Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
Telefoon 070-4417051
www.zuidholland.christenunie-sgp.nl

Vormgeving en productie

Drukkerij Holland bv, Alphen aan den Rijn

juni 2010